RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 56.654/1
van 13 oktober 2014

over

een ontwerp van koninklijk besluit ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 24 juni 2004 tot bepaling van de voorwaarden en de modaliteiten voor het verlenen van materiële hulp aan een minderjarige vreemdeling die met zijn ouders illegaal in het Rijk verblijft’

CONSEIL D’ÉTAT
section de législation

avis 56.654/1
du 13 octobre 2014

sur

un projet d’arrêté royal ‘modifiant l’arrêté royal du 24 juin 2004 visant à fixer les conditions et modalités pour l’octroi d’une aide matérielle à un étranger mineur qui séjourne avec ses parents illégalement dans le Royaume’

Op 12 september 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit 'tot wijziging van het koninklijk besluit van 24 juni 2004 tot bepaling van de voorwaarden en de modaliteiten voor het verlenen van materiële hulp aan een minderjarige vreemdeling die met zijn ouders illegaal in het rijk verblijft'.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 2 oktober 2014. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wouter PAS, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 13 oktober 2014.

*

Le 12 septembre 2014, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la Ministre de la Justice, chargée de l'Asile et la Migration, de l'Intégration sociale et de la Lutte contre la Pauvreté à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal 'modifiant l'arrêté royal du 24 juin 2004 visant à fixer les conditions et modalités pour l'octroi d'une aide matérielle à un étranger mineur qui séjourne avec ses parents illégalement dans le Royaume'.

Le projet a été examiné par la première chambre le 2 octobre 2014. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Wilfried VAN VAERENBERGH et Wouter PAS, conseillers d'État, et Wim GEURTS, greffier.

Le rapport a été présenté par Rein THIELEMANS, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Wouter PAS, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 13 octobre 2014.

*

STREKKING EN RECHTSGROND

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit beoogt de aanpassing van het koninklijk besluit van 24 juni 2004 'tot bepaling van de voorwaarden en de modaliteiten voor het verlenen van materiële hulp aan een minderjarige vreemdeling die met zijn ouders illegaal in het Rijk verblijft'.

2.1. De rechtsgrond voor het ontwerp wordt geboden door artikel 57, § 2, tweede lid, eerste zin, van de wet van 8 juli 1976 'betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn' (OCMW-wet) en door artikel 60, derde lid, van de wet van 12 januari 2007 'betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen'.

2.2. Deze rechtsgrondbiedende bepalingen machtigen de Koning om de voorwaarden en nadere regels te bepalen waaronder de materiële hulp door het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers wordt verleend.

De vermelding in het ontworpen artikel 5 van het koninklijk besluit van 24 juni 2004 (artikel 4 van het ontwerp) dat "het recht op de materiële hulp verleend door het Agentschap wordt beëindigd" kan de indruk wekken dat het bedoelde recht definitief zou kunnen vervallen in de in het artikel 5 vermelde gevallen. De door de Koning te bepalen voorwaarden en nadere regels kunnen evenwel geen afbreuk doen aan het recht op materiële hulp dat door de genoemde wetsbepalingen is ingesteld.

De tekst van het ontworpen artikel 5 van het koninklijk besluit van 24 juni 2004 gebruikt daarom beter de formulering dat "de materiële steun niet (langer) wordt verleend".

2.3. Het ontworpen artikel 7 (artikel 6 van het ontwerp) bepaalt dat de verlening van materiële hulp niet belet dat maatregelen inzake de verwijdering van de ouders en hun kinderen worden uitgevoerd met toepassing van de wet van 15 december 1980 'betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen'.

Gevraagd welke wetsbepaling dit artikel uitvoert, zegt de gemachtigde:

> "Deze bepaling is louter een herinnering aan het arrest van het Grondwettelijk Hof van 22 juli 2003 (nr. 106/2003), dat aan de basis van het KB van 24 juni 2004 ligt en de bepalingen van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 (o.a. art. 7, 74/14, 74/15)".

Het ontworpen artikel betreft niet de voorwaarden en regels voor het verlenen van materiële hulp aan de betrokken minderjarigen en vindt geen rechtsgrond in artikel 57, § 2, tweede lid, van de OCMW-wet of artikel 60, derde lid, van de wet van 12 januari 2007. Het dient te worden weggelaten.

VORMVEREISTEN

3. Het ontwerp werd niet voor advies aan de Inspectie van Financiën voorgelegd, noch werd om het akkoord van de minister bevoegd voor de begroting verzocht.

Artikel 14 van het koninklijk besluit van 16 november 1994 'betreffende de administratieve en begrotingscontrole' vereist het advies van de Inspectie van Financiën over ontwerpen van koninklijk besluit waarvan de verwezenlijking rechtstreeks of onrechtstreeks een financiële weerslag kan hebben.

Het advies van de Inspectie van Financiën lijkt vereist gelet op het ontworpen artikel 5 (artikel 4 van het ontwerp) dat voorwaarden bepaalt waaronder de materiële hulp vervalt, hetgeen de uitgaven van het Agentschap en onrechtstreeks deze van de Staat kan beïnvloeden.

Artikel 5 van het koninklijk besluit van 16 november 1994 schrijft het voorafgaand akkoord van de minister bevoegd voor de begroting voor over ontwerpen van koninklijk besluit waardoor, rechtstreeks of onrechtstreeks, de ontvangsten kunnen worden beïnvloed, of nieuwe uitgaven kunnen ontstaan.

Enkel voor zover het ontwerp effectief, zoals de gemachtigde stelt, niet tot nieuwe uitgaven leidt, is het begrotingsakkoord niet vereist.

Indien het ontwerp wijzigingen zou ondergaan als gevolg van het advies van de Inspectie van Financiën, dienen de gewijzigde bepalingen opnieuw voor advies aan de Raad van State te worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. In de eerste aanhefbepaling verwijze men specifiek naar artikel 57, § 2, tweede lid, eerste zin, van de OCMW-wet.

5. De derde aanhefbepaling dient voor de tweede aanhefbepaling te worden geplaatst.

De verwijzing naar artikel 6, § 2, van de wet van 12 januari 2007 dient te worden weggelaten aangezien deze bepaling geen rechtsgrond vormt voor het ontwerp.

De verwijzing naar artikel 60 van dezelfde wet dient te worden gepreciseerd door te verwijzen naar artikel 60, derde lid, van de wet.

Artikel 1

6. In de Nederlandse tekst van de inleidende zin dient de datum van het koninklijk besluit van 24 juni 2004 te worden vermeld en dient te worden geschreven "wordt vervangen door volgende bepaling" i.p.v. "wordt als volgt gewijzigd".

Artikel 2

7. Volgens de gemachtigde is het de bedoeling het hele artikel 3 te vervangen en niet alleen de eerste zin. De inleidende zin dient dan te bepalen dat artikel 3 van hetzelfde besluit wordt vervangen door volgende bepaling.

8. De verwijzing naar artikel 57, § 2, tweede lid, 2°, van de OCMW-wet (bepaling die niet bestaat) dient volgens de gemachtigde te worden vervangen door een verwijzing naar artikel 57, § 2, eerste lid, 2°, van de OCMW-wet.

Artikel 3

9. In het ontworpen artikel 4 van het koninklijk besluit van 24 juni 2004 wordt bepaald dat het OCMW de beslissing betreffende de materiële hulp neemt, waarop het OCMW de aanvraag tot materiële hulp communiceert aan het Agentschap, waarna het Agentschap een voorstel tot opvang formuleert en tijdens het onderzoek van de aanvraag eventueel kan weigeren de materiële hulp te verlenen wanneer niet aan de voorwaarden is voldaan, waarna het OCMW de beslissing meedeelt aan de aanvrager.

Gevraagd wie over de aanvraag om materiële hulp beslist, het OCMW dan wel het Agentschap, zegt de gemachtigde:

> "Het OCMW neemt de beslissing. Aan Fedasil werd de mogelijkheid gelaten om de toekenning van de materiële hulp te weigeren indien er wordt vastgesteld dat niet aan alle voorwaarden werd voldaan. Zo bijvoorbeeld wanneer het OCMW vaststelde dat een minderjarige behoeftig is maar Fedasil vaststelt dat deze niet illegaal op het grondgebied verblijft."

Overeenkomstig artikel 57, § 2, eerste lid, 2°, van de OCMW-wet en artikel 60, eerste lid, van de wet van 12 januari 2007, stelt het OCMW de staat van behoeftigheid vast, en wordt de materiële hulp verleend door het Agentschap.

De gemachtigde zegt:

> "De materiële hulp wordt steeds verleend door Fedasil. Het OCMW verleent geen materiële hulp en heeft enkel een procedurele functie, met name het vaststellen van de behoeftigheid conform artikel 57 § 2, 2° van de organieke wet van 8 juli 1976.
>
> De organieke wet is de basiswet voor maatschappelijke dienstverlening, waarbij het huidige artikel 57, § 2, tweede lid, dat een beperking van de maatschappelijke dienstverlening voorziet, werd ingevoegd door de wet 15 juli 1996 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De wet van 12 januari 2007 betreft, met name artikel 60, is eveneens een uitwerking ervan.
>
> Dit is het verschil tussen beide rechtsgronden: artikel 60 van de opvangwet bepaalt dat Fedasil bevoegd is voor het verlenen van de materiële hulp, terwijl artikel 57, § 2, eerste lid, 2° vaststelt dat het OCMW de behoeftigheid van de minderjarige nagaat."

De ontworpen bepaling dient, in overeenstemming met de respectieve rechtsgronden, met deze verdeling van de beslissingsbevoegdheid overeen te komen en te verduidelijken welke instantie welke beslissing neemt.

10. In het ontworpen artikel 4, vierde lid, van het koninklijk besluit van 24 juni 2004 wordt verwezen naar de voorwaarden beoogd in artikel 3 van "huidig besluit". Aangezien de voorwaarden bepaald zijn in artikel 57, § 2, tweede lid, van de OCMW-wet wordt beter naar die bepaling verwezen, zoals in het ontworpen artikel 3 het geval is.

Deze opmerking geldt ook voor het ontworpen artikel 5, tweede lid van het koninklijk besluit van 24 juni 2004 (artikel 4 van het ontwerp).

Artikel 4

11. In het ontworpen artikel 5, eerste lid, van het koninklijk besluit van 24 juni 2004 is sprake van een termijn van 30 dagen volgend op ofwel de datum van afgifte aan de post van de aangetekende zending ter betekening van de beslissing van het OCMW, ofwel de datum van de ontvangstbevestiging van deze beslissing, waarbinnen de minderjarige of (lees, zoals in de Franse tekst die volgens de gemachtigde de juiste is, "en") de personen die hem begeleiden zich moeten aanbieden bij het Agentschap.

Gelet op de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof volgens welke bepalingen krachtens dewelke de termijn om bepaalde rechtshandelingen te stellen, ingaat op de dag van de verzending van een beslissing, in strijd wordt bevonden met het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet discriminatie,[1] zou de genoemde termijn beter ingaan, conform hetgeen het Grondwettelijk Hof voorstelt, op de dag waarop de geadresseerde, naar alle waarschijnlijkheid, kennis heeft kunnen nemen van de kennisgeving, dit wil zeggen de derde werkdag na de dag van de verzending van de kennisgeving, waarbij aan de geadresseerde de mogelijkheid wordt gegeven te bewijzen dat de kennisgeving hem pas later heeft bereikt.[2]

12. In overeenstemming met artikel 57, § 2, tweede lid, van de OCMW-wet dient in het ontworpen artikel 5, eerste lid van het koninklijk besluit van 24 juni 2004 "de minderjarige en zijn ouders of de personen die daadwerkelijk het ouderlijk gezag uitoefenen", geschreven te worden, zoals het geval is in het ontworpen artikel 6.

*

[1] Zie bijv. GwH 29 maart 2006, nr. 48/2006, B.5 tot B.12 (in verband met de termijn om een jurisdictioneel beroep in te stellen); GwH 12 november 2009, nr. 178/2009, B.8.3 (in verband met de termijn om een administratief beroep in te stellen); GwH 2 juni 2010, nr. 66/2010, B.10 tot B.15 (in verband met de termijn om te reageren op een bericht van wijziging van aangifte in de inkomstenbelasting).

[2] Aldus wordt de suggestie van het Grondwettelijk Hof gevolgd om de vastgestelde ongrondwettigheid te verhelpen (GwH 7 juni 2007, nr. 85/2007, B.4; GwH 26 september 2007, nr. 123/2007, B.5; GwH 19 december 2007, nr. 162/2007, B.4; GwH 2 juni 2010, nr. 66/2010, B.13).

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE

1. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a pour objet d'adapter l'arrêté royal du 24 juin 2004 'visant à fixer les conditions et modalités pour l'octroi d'une aide matérielle à un étranger mineur qui séjourne avec ses parents illégalement dans le Royaume'.

2.1. Le projet trouve son fondement juridique dans l'article 57, § 2, alinéa 2, première phrase, de la loi du 8 juillet 1976 'organique des centres publics d'action sociale' (loi sur les CPAS) et dans l'article 60, alinéa 3, de la loi du 12 janvier 2007 'sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers'.

2.2. Ces dispositions procurant le fondement juridique habilitent le Roi à fixer les conditions et les modalités selon lesquelles l'aide matérielle est octroyée par l'Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile.

La mention, inscrite à l'article 5 en projet de l'arrêté royal du 24 juin 2004 (article 4 du projet), selon laquelle « [l]e bénéfice de l'aide matérielle dispensée par l'Agence est supprimé » peut donner à penser que le droit visé pourrait disparaître définitivement dans les cas mentionnés à l'article 5. Les conditions et modalités à fixer par le Roi ne peuvent toutefois pas porter atteinte au droit à l'aide matérielle institué par les dispositions législatives précitées.

Il est dès lors préférable que le texte de l'article 5 en projet de l'arrêté royal du 24 juin 2004 utilise la formulation selon laquelle « l'aide matérielle n'est pas (plus) accordée ».

2.3. L'article 7 en projet (article 6 du projet) énonce que l'aide matérielle accordée ne fait pas obstacle à ce que la mesure d'éloignement des parents et de leurs enfants soit exécutée en application de la loi du 15 décembre 1980 'sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers'.

À la question de savoir à quelle disposition législative cet article donne exécution, le délégué a répondu :

> « Deze bepaling is louter een herinnering aan het arrest van het Grondwettelijk Hof van 22 juli 2003 (nr. 106/2003), dat aan de basis van het KB van 24 juni 2004 ligt en de bepalingen van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 (o.a. art. 7, 74/14,74/15) ».

L'article en projet est étranger aux conditions et règles d'octroi d'une aide matérielle aux mineurs concernés et ne trouve de fondement juridique, ni dans l'article 57, § 2, alinéa 2, de la loi sur les CPAS, ni dans l'article 60, alinéa 3, de la loi du 12 janvier 2007. Il doit être omis.

FORMALITÉS

3. Le projet n'a pas été soumis à l'avis de l'inspection des Finances, ni à l'accord du ministre qui a le Budget dans ses attributions.

L'article 14 de l'arrêté royal du 16 novembre 1994 'relatif au contrôle administratif et budgétaire' requiert l'avis de l'inspection des Finances sur les projets d'arrêté royal dont la réalisation est de nature à entraîner une répercussion financière directe ou indirecte.

Il semble que cet avis soit requis eu égard à l'article 5 en projet (article 4 du projet), qui fixe les conditions selon lesquelles l'aide matérielle prend fin, ce qui peut avoir une répercussion sur les dépenses de l'Agence et, indirectement, sur celles de l'État.

L'article 5 de l'arrêté royal du 16 novembre 1994 prescrit l'accord préalable du ministre qui a le Budget dans ses attributions sur les projets d'arrêté royal qui sont directement ou indirectement de nature à influencer les recettes ou à entraîner des dépenses nouvelles.

Ce n'est que dans la mesure où, comme le soutient le délégué, le projet ne conduit pas à des dépenses nouvelles que l'accord budgétaire n'est pas requis.

Si l'avis de l'inspection des Finances devait entraîner des modifications au projet, les dispositions modifiées devraient à nouveau être soumises à l'avis du Conseil d'État.

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

4. Le premier alinéa du préambule visera spécifiquement l'article 57, § 2, alinéa 2, première phrase, de la loi sur les CPAS.

5. Le troisième alinéa du préambule doit figurer avant le deuxième alinéa.

La référence à l'article 6, § 2, de la loi du 12 janvier 2007 sera omise, dès lors que cette disposition ne procure pas de fondement juridique au projet.

La référence à l'article 60 de la même loi sera précisée en visant l'article 60, alinéa 3, de la loi.

Article 1er

6. Dans le texte néerlandais de la phrase liminaire, on mentionnera la date de l'arrêté royal du 24 juin 2004 et on écrira « wordt vervangen door volgende bepaling » au lieu de « wordt als volgt gewijzigd ».

Article 2

7. Selon le délégué, l'intention est de remplacer l'ensemble de l'article 3 et pas seulement la première phrase. La phrase liminaire doit alors prévoir que l'article 3 du même arrêté est remplacé par la disposition suivante.

8. Selon le délégué, la référence à l'article 57, § 2, alinéa 2, 2°, de la loi sur les CPAS (disposition qui n'existe pas) doit être remplacée par une référence à l'article 57, § 2, alinéa 1er, 2°, de la loi sur les CPAS.

Article 3

9. L'article 4 en projet de l'arrêté royal du 24 juin 2004 prévoit que le CPAS prend la décision relative à la demande d'aide matérielle, qu'il communique ensuite la demande d'aide matérielle à l'Agence, que celle-ci formule alors une proposition d'hébergement et que, lors de l'examen de la demande, elle peut éventuellement refuser l'octroi de l'aide matérielle lorsqu'il n'est pas satisfait aux conditions, après quoi le CPAS notifie la décision au demandeur.

À la question de savoir si c'est le CPAS ou l'Agence qui prend la décision relative à la demande d'aide matérielle, le délégué a répondu :

> « Het OCMW neemt de beslissing. Aan Fedasil werd de mogelijkheid gelaten om de toekenning van de materiële hulp te weigeren indien er wordt vastgesteld dat niet aan alle voorwaarden werd voldaan. Zo bijvoorbeeld wanneer het OCMW vaststelde dat een minderjarige behoeftig is maar Fedasil vaststelt dat deze niet illegaal op het grondgebied verblijft ».

Conformément à l'article 57, § 2, alinéa 1er, 2°, de la loi sur les CPAS et à l'article 60, alinéa 1er, de la loi du 12 janvier 2007, le CPAS constate l'état de besoin et l'Agence octroie l'aide matérielle.

Le délégué a déclaré :

> « De materiële hulp wordt steeds verleend door Fedasil. Het OCMW verleent geen materiële hulp en heeft enkel een procedurele functie, met name het vaststellen van de behoeftigheid conform artikel 57 § 2, 2° van de organieke wet van 8 juli 1976.
>
> De organieke wet is de basiswet voor maatschappelijke dienstverlening, waarbij het huidige artikel 57, § 2, tweede lid, dat een beperking van de maatschappelijke dienstverlening voorziet, werd ingevoegd door de wet 15 juli 1996 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976

betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De wet van 12 januari 2007 betreft, met name artikel 60, is eveneens een uitwerking ervan.

Dit is het verschil tussen beide rechtsgronden: artikel 60 van de opvangwet bepaalt dat Fedasil bevoegd is voor het verlenen van de materiële hulp, terwijl artikel 57, § 2, eerste lid, 2° vaststelt dat het OCMW de behoeftigheid van de minderjarige nagaat ».

La disposition en projet doit, conformément aux fondements juridiques respectifs, s'accorder avec cette répartition des compétences décisionnelles et préciser quelle décision émane de quelle autorité.

10. L'article 4, alinéa 4, en projet, de l'arrêté royal du 24 juin 2004 fait référence aux conditions visées à l'article 3 du « présent arrêté ». Les conditions étant fixées à l'article 57, § 2, alinéa 2, de la loi sur les CPAS, mieux vaut faire référence à cette disposition, comme c'est le cas à l'article 3 en projet.

Cette observation vaut également en ce qui concerne l'article 5, alinéa 2, en projet, de l'arrêté royal du 24 juin 2004 (article 4 du projet).

Article 4

11. L'article 5, alinéa 1er, en projet, de l'arrêté royal du 24 juin 2004 fait état d'un délai de 30 jours suivant soit la date de dépôt à la poste du pli recommandé leur notifiant la décision du CPAS, soit la date de l'accusé de réception de cette décision, dans lequel le mineur et les personnes qui l'accompagnent doivent se présenter à l'Agence.

Eu égard à la jurisprudence de la Cour constitutionnelle, qui estime contraires au principe constitutionnel d'égalité et de non-discrimination des dispositions en vertu desquelles le délai pour accomplir certains actes prend cours le jour de l'envoi d'une décision [1], il serait préférable que le délai précité commence à courir, conformément à ce que propose la Cour constitutionnelle, le jour où le destinataire a pu, en toute vraisemblance, avoir connaissance de la notification, c'est à-dire le troisième jour ouvrable qui suit la date de l'envoi de la notification, tout en permettant au destinataire de prouver que la notification ne lui est parvenue que plus tard [2].

[1] Voir par ex. C.C., 29 mars 2006, n° 48/2006, B.5 à B.12 (concernant le délai pour introduire un recours juridictionnel); C.C., 12 novembre 2009, n° 178/2009, B.8.3 (concernant le délai pour introduire un recours administratif); C.C., 2 juin 2010, n° 66/2010, B.10 à B.15 (concernant le délai pour réagir à un avis de rectification d'une déclaration à l'impôt sur le revenu).

[2] Ainsi, la suggestion de la Cour constitutionnelle visant à remédier à l'inconstitutionnalité constatée est suivie (C.C., 7 juin 2007, n° 85/2007, B.4; C.C., 26 septembre 2007, n° 123/2007, B.5; C.C., 19 décembre 2007, n° 162/2007, B.4; C.C., 2 juin 2010, n° 66/2010, B.13).

12. Conformément à l'article 57, § 2, alinéa 2, de la loi sur les CPAS, on écrira à l'article 5, alinéa 1er, en projet, de l'arrêté royal du 24 juin 2004 « le mineur et ses parents, ou les personnes qui exercent effectivement l'autorité parentale », comme c'est le cas à l'article 6 en projet.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Wim GEURTS Marnix VAN DAMME